

רב"ט קאופמן אברהם ("טיבי")

2012233

בן רבקה וחרמן

נולד ב- ה' בטבת תש"ט 6.1.1949

התגייס לצה"ל בנובמבר 1966

שרת בגדוד "אריות הגולן" (17)

נפל ב- כ"ח באייר תשכ"ז 7.6.1967

בקרב שנערך בשכם.

קאופמן אברהם ("טיבי").

בן הרמן ורבקה. נולד ביום ה' בשבת תש"ט (6.1.1949) בכפר לדמובעה אשר בצפוןסלובקיה. בן ארבעה חודשים היה כאשר העלוהו הוריו לארץ. במשך הזמן התגבר הילד החלש על רפיונו והבריא מן המחלות אשר תקפתו עם עלותו. צנוע היה, שקט ונחבא אל הכלים ואהב לעזור לאביו בשתילת עצים חדשים בגינת הבית. אברהם למד ב"מספנות ישראל" אך לא סיים את לימודיו שם כיוון שמועד גיוסו קרב. ההורים לא שמחו על כך כי היו מעוניינים שהוא ייכנס לצבא רק לאחר שאחיו הבכור ישוחרר ממנו. אולם אברהם עמד על שלו, כיון שכל חבריו גיוסו והוא נשאר מאחור. לכן החליט להקדים את מועד גיוסו לנובמבר 1966. לאחר סיום הסירות הועבר לבסיס בצפון הארץ ולמרות העובדה שהיה מרחק בינו לבין הבית ומרחק זה היקשה עליו לא נשמעה מפיו כל תלונה. מבסיסו הועבר לקורס מ"כ אך את טכס הסיום לא זכה לראות. עוד הוא בשירות חובה פרצה מלחמת ששת הימים, וביום השלישי לקרבותיה, הוא כ"ח באייר תשכ"ז (7.6.1967), נפל אברהם בקרב שנערך בשכם. תוך כ"י טיהור העיר הראה אברהם את נכונותו להקרבה אישית. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בנהריה. לזכרו הופיעה חוברת הנושאת את שמו.

"יהי זכרו ברוך"

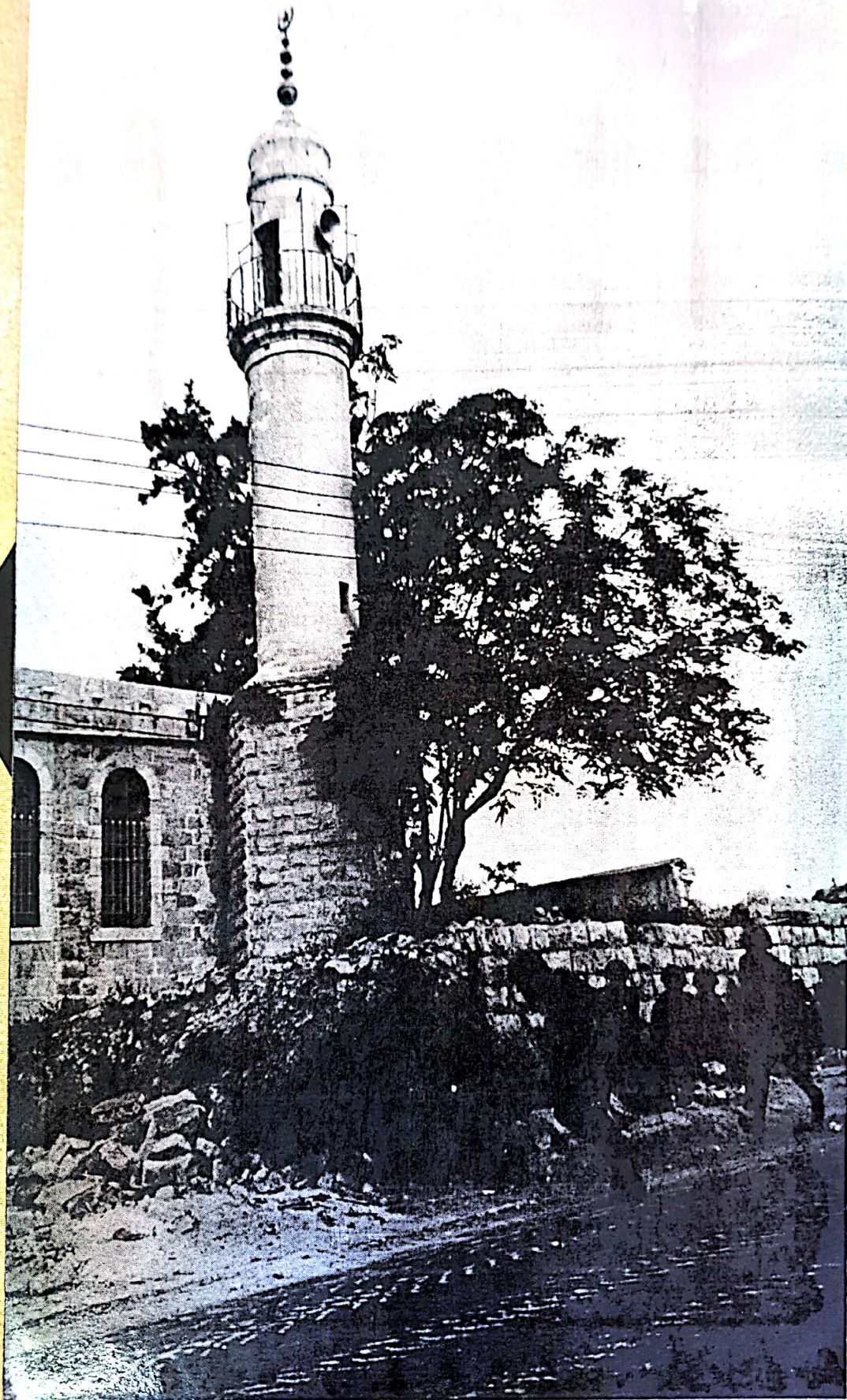
משימות החטיבה במלחמת ששת הימים (יוני 1967)

במלחמת ששת הימים נועדה חטיבת גולני, חטיבה מס' 1, כחטיבת חי"ר סדירה מאומנות וניידת, לפעול במסגרת גואמיץ ההבקעה העיקרי של פיקוד צפון, לפרוץ בעקבות חטיבה 8 בצפון רמת הגולן ולכבוש בהתקפה דו-גדודית את כל המוצבים הסוריים ממערב למתחם ועורה: תל-פאח'ר וב'ורג'י-בביל הסמוכים ל"דרך הנסט" ושולטים באש ובתצפית על "דרך המטרנולים" הסורית והמוצבים שלאורכה: בקריית, תל-עזויאת וח'ירבת-א-סודה. לצורך ביצוע משימת ההבקעה בשטח הררי תלול וקשה לתנועה מול מוצבים סוריים חזקים הבנויים כ"יעדים מבוצרים" קיפודיים, מוגנים בתעלות-קשר היקפיות, גידור ומיקוש, תוגברה חטיבת גולני בוחל"מים נוספים ובשתי פלוגות טנקים מדגם שרמן מ'51 משופר מגדוד סא"ל אמנון מחטיבה 37. ברימונית נשלח גדוד "אריות הגולן", גדוד ביה"ס למ"כים של החטיבה בפיקוד סא"ל משה יוסף, לתגבר את החטיבה הממוכנת בפיקודו של אל"מ אורי רום ולסייע לה במשימתה: כיבוש שכם בירת השומרון.

גדוד המכמ"ת (גדוד מרגמות כבדות) בפיקודו של אלי עשת נשאר ת"פ החטיבה בשטחי הכינוס שלה בצפון עמק החולה.

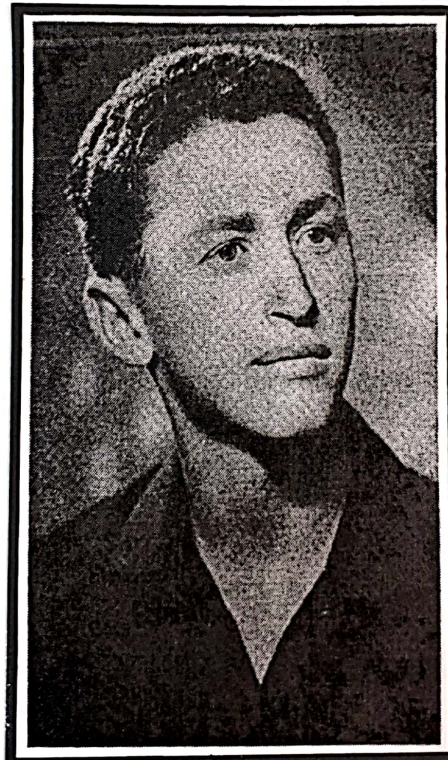
במבואות שכם

גדוד "אריות הגולן" בקרב על שכם (7 ביוני 1967)

כאמורה, הוחזק דווקא גדוד "אריות הגולן", גדוד ביה"ס למ"כים של חטיבת גולני, שמעל עצמאות, לא במסגרת החטיבה בקרבות ההבקעה בצפון רמת הגולן, אלא נשלח לתגבר את חטיבת חממוכנת 37 בצפון השומרון, והשתתף לראשונה במלחמה בקרב על שכם, ביום רביעי ה'7 ביוני 1967. למעשה היה כוח הלחימה היחיד העיקרי באזור שכם, גדוד הטנקים מס' 2 של חטיבת השריון הירדנית מס' 40, שנסוג כמעט בשלמותו מעמק דותן, בציר המערבי של צפון השומרון (יעבד-קבסטיה) המוביל מג'נין לשכם, ונערך להגנה במבואות המערביים של שכם. אלא שחמח"ט אורי רוס פרץ לשכם בראש כוח

קטן של פלוגת טנקי א.מ. איקס 13, חפ"ק מג"ד הטנקים, חפ"ק המח"ט וצוות סיור (ב'9.30 בבוקר) דווקא ממזרח למערב, דרך מחנה חפליטים בלאטה, משרדי-הממשלה - בית הקברות ועד תל-צופן וואדי תופאח בצד המערבי של העיר. לוחמי גדוד "אריות הגולן" פעלו בצוותי קרב קטנים על מנת לחשתלט על חלקה הצפוני של העיר, לחסל קיני התנגדות ולחתגבר על אש צלפים. שלוש פלוגות בפיקוד חמג"ד כבשו את כל הבתים השולטים על העיר במורד הר-עיבל וחשתלטו על מרכז העיר. שתי פלוגות בפיקוד הסמג"ד הגיעו תוך כדי לחימה לפסגת הר-עיבל. שלושה מחיילי הגדוד נפלו בקרב, והמג"ד נפצע.

קורות קרב שכס

בשכסנו לשכס מקדו עלינו לרדת מתאבטובוסים ולחמאירן חיד לתנועה. חוד שניות
בשכס ניתנו חקודות חמתאימות וזאת מבלי שנונו מקודון ואסברים קודמים. חכוח
שלנו חתל לנוע לאורך חרחוב שחיווח את חמשך ציר חתנועה של האוטובוסים. לאחר
ריצה של 100 מטר, חנענו לאזור חתוח של בית-חברות. כוחות חחוב שחיו חמחממם
אל חר עיבל ועל חר גריונים חתחיקו לירות עלינו ממספר בח'ס, חול'ס ח'שבנו אש.
במה חקברות פיצל חמ'ס את חכוחות ועל חחלקתנו חושל לשחר רחוב שחלק
חמחור למערב.

... מאשר חנענו לקצו חמערבו של חעיר, נרדנו מסמטה ערבו, חחושית לעבר
מדרגות, בממח לחצטרף לכביש, חשני מעל חכביש חראשי. חסמטה חיתה צרה
ביותר חקרת, של 3 מ' ואורך כ-100 מ'. חחלטנו לרדת בסמטה וכשחנענו למרכוח
חמתחח עלינו אש, מבלי שחשפנו לחבין את חמתחחש נוכחתי לדעת כי קאומטן זאן
נמל... חחובש שנו בסוף חכוח חנש מיד אל קאומטן וחכניש אותו לאחר חכוכים,
כד לא למנוע בחתקדמות חכוח חשאיור את קאומטן בתוך חכוכ וירדנו לרחוב...

... מספר חמנעים חיה גדול, חמ'ס נוסח לחשיג חח'ס לחלוץ. מאחר וחחח'ס
לא חושג, נופחנו לדעת כי חעטק נעשה גרוע יותר ומצפן של קאומטן שנוע בראשו
חקיח חטור מרע לרנע וחששנו לחיו. לאחר כ-10 דקות חשיג חסמנ'ד חח'ס חחטיבת
מלוחים... חחח'ס נשאר על חכביש ואנחנו ירדנו באותה סמטה שירדנו מקודם,
מקום חציעתו של קאומטן... חעלינו את חפצעים על חחח'ס, או כבר חיה ברור
לט כי קאומטן מת מפצעיו, ושאר חפצעים חונו ח'זי חחח'ס.

חחחלקת חורה לאורך חציר שבו נעה קודם וחחמקמה למשך חלילה באחד חחח'ס
ליר בית-חברות.

גיורא ירון

חברים כותבים על אברהם

סיפור חבר לנשק:

מעם הראשונה פגשתי פשכאנו לג'ערה. ג'ינג'י ככל חגיג'ים כלי כל שינוי וללא הכרל מכל האחרים. כולנו ידענו אותו בגלל הייחודי חביב, נכנע ומקבל עליו מכל אשר נאמר לו. היום אנו נותנים לומר עליו: "הוא היה כחור הב", אכיו בא, ישב אתנו, כולנו צחקנו ונחנכרנו. לבטוח קם אכיו ונעזבנון ללכת, לקח את כנו ביד והלך הצידה, הם דיברו ביניהם ומן מה, לאחר מכן נשקו אכיו והלך.

תמיד אוכור את חנשיקה הזאת, כי אז לא ידענו כי זוהי נשיקת האב האחרונה לבנו.

סיפור מפקדיו:

אברהם היה בינינו חבר ורע נאמן, דמות של אומץ לב ותבונה, מסור ונאמן לכל תפקיד שהוטל עליו. התבלט בין חבריו ואנו המפקדים תלינו בו תקוות רבות. בקרב על שכם נלחם בעוז, נע מבית לבית, חיפה וטיהר ולחם. הקרב היה קשה והצלפים ירו ללא רחם. אברהם לא מיהר, ידע שאין דרך אחרנית. וכך באומץ רוח ובגבורת חבריו כשאש לפנייהם מוטחת, פילסו את הדרך כחלוצים לפני המחנה. בקרב קשה ועקוב מדם זה, נפל מכרור צלפי האויב והוא עורנו עול ימים וחיינו לפניו.

איתנו הוא אברהם כאשר נלך ולנצח נזכרנו.

יהי זכרו ברוך

טיבי היקר ז"ל

טובילב, וחיוך על חפנים — כוח היה טיבי.
 טיבי, אהב את חטבע, נהג לטפל בניתוח מטביב לביתו במסירות ובחריצות.
 יחוא לא אהב להתבלט בין החברה. כתלמיד לא התבלט במיוחד, אך חצטיון
 בשטחי ספורט שונים.
 טיבי גויס לצה"ל בגיל מוקדם, ונשלח לחיל קרבי: "גולני". הוא לא התאונן
 על האימונים הקשים, אף פעם. שבועות שלמים לא היה בא הביתה.
 לאחר תקופת טירונות ארוכה, הוא נשלח כחיל מבטיק לקורס מכ"ם. גם שם
 היו לו אמונים קשים, אך הוא עבר את הכל בהצטיינות.
 במכתבו האחרון ששלח אלי כתב: "זה 5 שבועות שאני לא בא הביתה. אני
 מקוה לחיות בקרוב בינתיים אני יושב בבסיס ועדיין אנהנו לא יודעים כלום, מה
 יהיה אתנו!"
 לאחר כמה ימים, פרצה המלחמה — טיבי נפל כנצור בכבוש העיר שכם.

חבר לנצח

וקס אברהם

הוא היה ...

הוא היה ...
 זוג מלים נוראות,
 איומות בכאבן.

הוא היה ...

אבאליה יקר,

אח צעיר,

חבר אוהב.

איפה אתם?

אנה חלכתם?

האם לא נראה?

חורים שכולים,

אלמנות דוממות,

יתומים זועקים: "אבא!"

מתי שוב נשחק יחדיו?

האם לא תשב במטחי,

ותספר לי על אבא גבור?"

... כן יודעים אנו: הוא היה ...

הוב החיים לחם אנו חיים.

לאלה, שהיו — לחמו, חרפו נפסם,

ואינם עתה, בקרב החיים.

ורדה ברסימנטוב

